

จิงเหลนดินจูดำ

ลักษณะ : ขนาดวัดจากปลายปากถึงก้น 43–48 มม. หางยาว 80–85 มม. ขนาดปานกลาง ลำตัวค่อนข้างกลม หางกลมยาวค้อยๆ เรียวไปทางปลาย ลำตัวมักป่องออกตอนกลางก่อนไปทางหลัง หัวแบนและปลายทู่ แถวเกล็ดรอบลำตัวตรงกึ่งกลางลำตัว 36–38 แถว ขาเรียวและมีนิ้ว 5 นิ้วเรียวมาก เกล็ดใต้นิ้วที่สี่ ซึ่งเป็นนิ้วที่ยาวที่สุดมีเกล็ด 18–20 เกล็ด

มีลวดลายแบ่งออกเป็นสองแบบ ในฤดูฝนลำตัวสีน้ำตาลออกแดง ค่อนข้างดำ ด้านหลังมีจุดเล็กๆ สีดำเรียงไม่เป็นระเบียบ ตลอดแผ่นหลังจนถึงบนหางตอนโคนๆ เกล็ดบนหัว ลำคอ สีข้างและด้านล่างของหาง มักมีจุดประสีค้ำทั่วไปหมด ใต้ท้องสีน้ำตาลอ่อน ในฤดูแล้งตัวผู้มีสีจางลง หัวและครึ่งหน้าของลำตัวสีแดงสด หางสีแดงอ่อนกว่า ดูแตกต่างไปจากเดิมมาก อีกทั้งยังไม่มีลายจุดสีค้ำด้านข้างตัวเลย

เขตแพร่กระจาย : มีเขตแพร่กระจายแคบ ตั้งแต่เทือกเขาตะนาวศรี ไทย ลาวและกัมพูชา อาจพบมีในเวียดนาม ประเทศไทยพบในทุกภาคเว้นภาคใต้

ในเขตพื้นที่ป่าสะแกราช พบส่วนใหญ่ในป่าดิบแล้ง โดยในฤดูแล้งพบ

ชุกชุมในป่าดิบแล้งและรอยต่อระหว่างป่าดิบแล้งกับป่าเต็งรัง ในฤดูฝนพบกระจายกว้างไปป่าปลูกที่ติดอยู่กับป่าธรรมชาติบ้าง แต่มีปริมาณตัวต่ำกว่าในฤดูแล้ง

ที่อยู่อาศัย : พบหากินอยู่ตามใต้ชั้นใบไม้แห้งบนพื้นป่า ไม่ค่อยเห็นมาเดินบนพื้นดิน พบเวลาซุกหาตามพุ่มหรือโคนต้นไม้ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในป่าดิบแล้ง และป่ารอยต่อที่มีความชื้นสูง และมีชั้นใบไม้สุบนพื้นดินหนากว่าป่าประเภทอื่นๆ

อุปนิสัย : ส่วนมากหากินอยู่ใต้ผิวดิน อาหารน่าจะเป็นแมลงขนาดเล็กและสัตว์ได้ดิน ไม่เคยเห็นออกมาล่าเหยื่อบนผิวดินหรือบนใบไม้สุๆ เลย ในเวลากลางคืนหากถูกรบกวน ก็จะวิ่งไปที่โล่งๆ เช่น บนถนนบาง

แบบที่มีลำตัวสีออกแดง พบในฤดูแล้ง เดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน แบบที่มีจุดสีค้ำบนหลัง พบในฤดูฝนตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนกรกฎาคม

สถานภาพ : หายากมีจำนวนน้อยในบริเวณพื้นที่ศึกษา แต่อาจมีจำนวนประชากรจริงๆ สูงกว่านี้ก็ได้

จิ้งเหลนดินจุดดำ

Black-spotted Ground Skink

Scincella melanosticta (Boulenger, 1887)

Scincidae

Squamata